

GLÓWNY INSPEKTOR SANITARNY

Marek Posobkiewicz

GIS-NK-ZN-051-4--52/BK/17

Warszawa, dnia.....28-12-2017.....

PE 6/17

Pani

Zawiadomienie o sposobie rozpatrzenia petycji

Działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2014 r., poz. 1195), Główny Inspektor Sanitarny uznaje petycję złożoną w dniu 12 grudnia 2017 r. za niezasadną, z powodu braku podstaw do podjęcia postulowanych działań.

Uzasadnienie

W dniu 12 grudnia 2017 r. do Głównego Inspektoratu Sanitarnego wpłynęła petycja Pani Autorka wystąpienia wysuwa propozycje, które jej zdaniem, powinny mieć pozytywny wpływ na funkcjonowanie społeczeństwa.

Odnosząc się do przedłożonej przez Panią propozycji dotyczącej zakazu sprzedawania żywności oraz prowadzenia działalności gastronomicznej na stacjach benzynowych oraz przy ulicy należy zauważyć, iż wprowadzenie proponowanych przez Panią rozwiązań nie leży we właściwości Głównego Inspektora Sanitarnego, który nie posiada inicjatywy ustawodawczej w ww. zakresie. Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, przedmiotem petycji może być żądanie, w szczególności, zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, życia zbiorowego lub wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, mieszczących się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Inicjatywę ustawodawczą w zakresie zmian przepisów dotyczących zdrowia publicznego posiada Minister Zdrowia.

Odnosząc się do kwestii związanych z produkcją i obrotem żywnością, należy podkreślić, iż są one regulowane przepisami prawa żywnościowego, w tym głównie przepisami:

- rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463),
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 852/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str.1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319),
- ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2017 r. poz. 149, ze zm.) i rozporządzeń wykonawczych wydanych na podstawie tej ustawy.

Podstawową zasadą prawa żywnościowego jest obowiązek zapewnienia przez przedsiębiorców sektora spożywczego bezpieczeństwa żywności produkowanej lub wprowadzanej do obrotu. Wynika to z art. 1 ust. 1 lit. a ww. rozporządzenia (WE) nr 852/2004 oraz art. 14 i 17 ww. rozporządzenia (WE) nr 178/2002, które stanowią, że żywność znajdująca się w obrocie nie może być niebezpieczna dla zdrowia i życia człowieka, a odpowiedzialność za bezpieczeństwo żywności na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji ponoszą podmioty działające na rynku spożywczym, czyli przedsiębiorcy produkujący lub wprowadzający żywność do obrotu.

Ustawa o bezpieczeństwie żywności i żywienia nakłada na przedsiębiorców obowiązek przestrzegania w zakładach wymagań higienicznych określonych w rozporządzeniu nr 852/2004 oraz prowadzenia działalności zgodnie z zakresem określonym w decyzji zatwierdzającej - wydanej na podstawie art. 62 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy.

Ponadto, art. 95 ww. ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia stanowi, że cyt.: „W przypadku szkody wyrządzonej przez środki spożywcze odpowiedzialność za tę szkodę ponosi podmiot działający na rynku spożywczym na zasadach określonych w przepisach Kodeksu cywilnego dotyczących odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny”.

Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać petycję za niezasadną.

GLÓWNY INSPEKTOR SANITARNY

Marek Fosobkiewicz